

быстрый. Быдра, выемъ, выкамъ, владыка, вымѣ, высокий. Грызэмъ. Дымъ, дына, дыхамъ. Крыемъ, кобыла, крыло, корыстъ, корыто, копыто. Лисый. Мыемъ, мотыка, монастырь, мысъ, мысль, мытарь, мытница, мышъ, мышца. Насыщавамъ. Отзывамъ, обычай. Плывамъ, пыла, педынъ, пастырь, пластирь, плыскамъ, пытамъ, пыжамъ, прыщ. Рыба, рыгамъ, рыемъ, рыжий, рыкъ, рысъ. Стыдъ, стрыка, сынъ, скрыпимъ, сывокамъ, сырентъ, сытъ, слышаніе. Ты, тыкамъ, тыква, тылъ. Увы, уныніе. Четыри. Азыка. Негли и още нѣкое.

„И се пише предъ секою самогласною, освенъ И, предъ коею се пише, какъ: Іерей, змїа, горній, светый.

„И се пише секаде, гдѣ то се не пише I или II. *).

*) Въ Славенскихъ книгахъ въ нѣкоихъ чужестранныхъ реченїяхъ, кои то се писуватъ въ своихъ си начерта. нїахъ, соє I или V сохраняваються истїя вѣкви, какъ: *Гραμματиκὴ*, Грамматика, *Μύδον*, муро: въ нѣкоихъ же, кои то се писуватъ въ своихъ си начертанїахъ соє єI и єI, вместо нихъ се писува I, какъ: *Νεῦλος*, Нїлъ, *οἴκος*, їкосъ. Съетно е слаче това измышленіе: понеже единъ Славенини, кои то не се є училъ на онай чужестранный мзыкъ, отъ гдѣ ще знає, гдѣ се пише I или V, да ги сохранява; или отъ гдѣ ще знає, гдѣ се пише єI или єI, за да ги измѣнява на I; Тѣмже десрѣ правватъ Руси, кои то, безъ да изслѣду-